

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612212433
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2612212433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Stovičkovej a sudkýň JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daši Kontríkovej vo veci starostlivosti o maloletú U. G., nar. X.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov : Mgr. Y. R., nar. X.X.XXXX, bytom E., L. XXX/XX a G. G., nar. XX.X.XXXX, bytom C., C. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky maloletej proti rozsudku Okresného súdu Senica z 21. marca 2013, č. k. 4P/119/2012-61, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že mení rozsudok Okresného súdu Senica z 27.4.2010, č. k. 11P/9/2010 - 32 tak, že zvyšuje výživné otca na maloletú zo 70 eur mesačne na 100 eur mesačne od 29.11.2012 so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej.

Dlh zročného výživného od 29.11.2012 do 23.9.2013 vo výške 302 eur povoľuje otcovi zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zmenil rozsudok Okresného súdu Senica z 27.4.2010, č. k. 11P/9/2010-32 tak, že výživné otca na maloletú U. zvýšil zo 70 eur na 80 eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 1.2.2013. Zároveň vo výroku rozsudku dlh zročného výživného od 1.2.2013 do 31.3.2013 vo výške 20 eur otcovi uložil povinnosť zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. O trovách konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 a 2, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 zákona o rodine a tým, že od ostatnej úpravy výživného prišlo k bežnej zmene pomerov vzhľadom na uplynutie troch rokov. Bežnú zmenu pomerov videl v tom, že maloletá navštevuje 7. ročník základnej školy s čím sú zvýšené jej životné náklady a tiež v tom, že otcov priemerný mesačný čistý príjem sa zvýšil o 180 eur mesačne oproti predchádzajúcej úprave výživného. Pri svojom rozhodnutí vychádzal z porovnania skutočností rozhodujúcich pri predchádzajúcej úprave výživného a skutočností rozhodných pri úprave súčasnej. Ostatný krát bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Senica 27.4.2010, č. k. 11P/9/2010-32, ktorým bolo výživné na maloletú zvýšené z 33,19 eur na 70 eur od 1.2.2010, v ktorom období bol čistý mesačný matky 778,64 eur a otcov 262,17 eur mesačne. Zohľadnil tiež, že matka s maloletou býva v 3-izbovom byte vo vlastníctve matky s nákladmi na bývanie 160 eur, elektrina 36 eur, internet 15 eur, bankový úver 298 eur, a platí životné poisťky na plnoletého N. G. 31 eur a na maloletú U. 24 eur. Zohľadnil tiež, že otec maloletej býva s priateľkou a maloletou H., nar. XX.X.XXXX v rodinnom

dome vo svojom vlastníctve, s nákladmi na plyn 91 eur, elektrickú energiu 50,58 eur a úver 114,50 eur, RTVS 4,64 eur, voda 8,33 eur, domová daň 10, lieky 7 eur, internet 12 eur. Porovnal súčasný príjem matky 914,88 eur a otcov 441,29 eur s predchádzajúcim čistým mesačným príjmom pri predchádzajúcej úprave výživného maloletej. Zvýšenie výživného od 1.2.2013, a nie od matkou požadovaného dátumu 29.11.2012, žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Vzal do úvahy, že matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi N. G., ktorému prispieva 100 eur mesačne. Zohľadnil pravidelné mesačné výdavky maloletej, ku ktorým patrí stravné v škole 22 eur a za doučovanie z anglického jazyka 40 eur. Vzal do úvahy, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej L., nar. XX.X.XXXX vo výške 50 eur mesačne a k maloletej H. G., nar. XX.X.XXXX s tým, že jeho priateľka poberá len rodičovský príspevok vo výške 194,70 eur a rodinné prídavky na jedno dieťa 23,10 eur. Uspokojil sa s odôvodnením otca, z čoho financuje dovolenky pre všetky svoje deti, ktorý uviedol, že ich financuje z predaja rodinného domu po svojej matke. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. a tým, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie matka, ktorá navrhla jeho zmenu tak, aby výživné na maloletú súd zvýšil od 29.11.2012 zo 70 eur mesačne na 150 eur mesačne. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O. s. p.) a tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.). V odvolaní namietala, že súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že od ostatnej úpravy výživného uplynuli tri roky, vzhľadom k čomu nastala zmena pomerov nielen na strane maloletej, ktorá je staršia, vyspelejšia a má vyššie nároky spojené so školskou, či mimoškolskou činnosťou, ale aj všeobecne so stravou a ošatením, resp. bežnými výdavkami primeranými jej veku a nedostatočne tiež zohľadnil zmenu pomerov, ktorá nastala na jej strane, nakoľko po rozvoze manželstva zostala s maloletou U. bývať sama a všetky výdavky a náklady spojené s chodom domácnosti a výživou maloletej U. hradí len ona. Uviedla, že na strane otca prišlo k zvýšeniu príjmu z 262,17 eur na 441,29 eur, približne o 68 %, ktorý príjem nepokrýva jeho výdavky na život - nevyhnutné výdavky, ktoré sú vo výške 418,05 eur, v ktorých nie je započítaná strava a ošatenie (ide väčšinou o značkové veci, t. j. luxusnejšie), pohonné hmoty, veci bežnej spotreby a pod. Podľa názoru odvolateľky, súd mal zvážiť a vyvolať dôsledok z toho, že otec relevantným spôsobom súdu nepreukázal zdroj svojho príjmu, t. j. ako si môže dovoliť minimálne dve dovolenky ročne, údržbu a chod veľkého rodinného domu a pod., pričom jeho partnerka poberá len rodičovský príspevok, t. j. otca neživí, práve naopak otec maloletej živí ju a ich spoločné dieťa. Poukázala na to, že i keď otec tvrdil, že na dovolenky poberá bonus z práce, je jasné, že úhrada ubytovania, resp. cesty do zahraničia (ak by ju aj platil zamestnávateľ) nie je jedinou položkou na dovolenke a už vôbec nie, ak ju s ním trávia deti, nakoľko je potrebné platiť ďalšie výdavky - výlety a iné voľno časové aktivity, stravu, nápoje, darčeky a pod. Argumentovala tým, že zo životného štýlu otca maloletej vyplýva, že má vyššie majetkové pomery než tie deklarované, t. j. že je schopný dosahovať vyšší príjem. Nakoľko však pracuje vo firme svojho blízkeho príbuzného - brata (či už v predchádzajúcom zamestnaní alebo v súčasnom) vyslovila názor, že pravdepodobne otec má možnosť vplývať na výšku deklarovanej oficiálnej mzdy. Namietala, že súd prvého stupňa sa nezaoberal výškou príjmu otca získaného predajom rodinného domu po matke. Namietala tiež, že súd prvého stupňa výživné zvýšil od februára 2013, nie od podania návrhu od novembra 2012. Uviedla, že plnoletému synovi N. prispieva 100 eur mesačne z dôvodu dohody s otcom plnoletého N., ktorá je postačujúca, nakoľko N. popri štúdiu na vysokej škole si privyrába pravidelnými brigádami a nie je odkázaný len na výživné od rodičov. Maloletá U. však nemá zatiaľ možnosť privyrobiť si sama a je plne odkázaná výživou na rodičov.

Kolíznym opatrovníkom vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť v zmysle návrhu matky z dôvodu, že výška výživného nezodpovedá potrebám a veku maloletej a majetkovým pomerom rodičov a tiež z dôvodu zvýšenia výdavkov na maloletú od predchádzajúcej úpravy výživného.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že v prípade zvýšenia výživného nad 80 eur by nemal dostatok finančných prostriedkov na výživu svojich dcér, L. a H., a na zaplatenie nákladov na svoje bývanie, stravu a ošatenie. Poukázal na to, že nežije nadpriemerným spôsobom života, práve naopak, snaží sa žiť striedmo. Potvrdil, že vlastní rodinný dom, v ktorom býva spolu so svojou družkou a dcérou H., ktorý bol postavený pred 16 rokmi, nie je teda nový. Uviedol, že nenosí značkové oblečenie a ani by si ho nemohol dovoliť, nefajčí a nevlastní žiadne auto. Uviedol, že dovolenky počas svojho života hradila jeho matka, ktorá zomrela v roku XXXX, G. G., ktorá s nimi i chodievala na tieto dovolenky, následne po predaji podielu v rodinnom

dome po matke získal sumu 9 850 eur, z ktorých následne financoval dovolenky s deťmi v zmysle želania jeho matky. Poukázal na to, že platí stavebný úver v D. E. E. vo výške 114,50 eur mesačne. Vyslovil názor, že jeho mzda 440 eur mesačne je príjmom zodpovedajúcim jeho vzdelaniu a pracovnému zaradeniu. I keď jeho príjem stúpol, poukázal na to, že 30.9.2011 sa mu narodila dcéra H. G., ku ktorej má tiež vyživovaciu povinnosť a vzhľadom k tomu príjmy do jeho domácnosti sú 650 eur mesačne a s výdavkami mu pomáhajú aj rodičia jeho partnerky, u ktorých sa pravidelne stravujú. Uviedol tiež, že matka byva v spoločnej domácnosti so svojim priateľom G., vlastníkom dvoch osobných áut, z ktorých jedno je evidované na matku a má senické evidenčné číslo. Matka, keďže pracuje v Senici a maloletá U. chodí v E. do školy, automobil je niečo, čo matka nevyhnutne nepotrebuje, pričom s vlastníctvom auta sú spojené výdavky na benzín, poisťku a servis. Namietal tiež potrebu doučovania z anglického jazyka maloletej, pretože podľa jeho názoru maloletá je výborná žiačka a doučovanie z anglického jazyka nepotrebuje. Namietal tiež adekvátnosť mesačného paušálu na telefonovania maloletej, ktorá má telefón Samsung SII. Poukázal tiež na to, že staršej dcére L. G., nar. XX.X.XXXX, prispieva výživným 50 eur mesačne, pričom matka prispieva svojmu plnoletému synovi N. 100 eur mesačne a na maloletú žiada výživné 150 eur, pričom jeho príjem je oveľa nižší ako matkin.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.) oprávnenou osobu - účastníčkou konania (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p.), a že odvolateľka použila zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O. s. p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 81 ods. 1 O. s. p.) a po doplnení dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti odvolania matky.

Predmetom konania je zvýšenie výživného maloletej.

Matka maloletej si návrhom, doručeným súdu prvého stupňa 29.11.2012, uplatnila právo na zvýšenie výživného maloletej od 1.11.2012 zo 70 eur na 150 eur z dôvodu, že ostatný krát bolo výživné zvýšené pred tromi rokmi rozsudkom Okresného súdu Senica z 27.4.2010 od 1.2.2010, od ktorého obdobia sa zmenili pomery v tom, že sa zvýšili náklady na výživu a výchovu maloletej, ktorá je žiačkou 7. ročníka základnej školy a tým, že od októbra 2012 je rozvedená a sama hradí všetky výdavky spojené s bývaním. Otec so zvýšením výživného nesúhlasil. Kolízny opatrovník navrhol návrhu matky vyhovieť.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (§ 2 písm. c/ zákona č. 601/2003 Z. z.). V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. V zmysle ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých potrieb osoby, ktorej má byť poskytované. Výživou dieťaťa je mienené zabezpečovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej a duševnej. Právo na výživu maloletého dieťaťa vzniká narodením (§ 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné pre maloleté deti slúži nielen k uspokojovaniu ich výživy v užšom zmysle, k uspokojovaniu všetkých odôvodnených hmotných potrieb (šatstvo, obuv, bývanie a strava), ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove dieťaťa (vzdelávanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa (fyzickej a duševnej vyspelosti), jeho zdravotného stavu, schopností, náklonností a spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby maloletého dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Uvedené chápanie je v súlade so zásadou úmernosti životnej miery dieťaťa životnej miere rodičov. U povinnej osoby rozhodujú reálne možnosti a schopnosti poskytovať výživné. Potenciálne zárobné možnosti rodičov nie sú ovšem dané len ich subjektívnymi okolnosťami - stránkou fyzickou a psychickou, pôjde najmä o vlohy, náklonnosti, vedomosti, skúsenosti a celkový zdravotný stav, ale aj o niektoré okolnosti objektívneho rázu - výber pracovných príležitostí v určitom mieste. K zodpovednému zhodnoteniu schopností a možností rodičov je potrebné zistiť okruh osôb, ku ktorým majú rodičia vyživovaciu povinnosť podľa zákona o rodine.

Podľa § 163 ods. 1 O. s. p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Ustanoveniu § 163 ods. 1 O. s. p. korešponduje úprava obsiahnutá v ustanovení § 78 ods. 1 zákona o rodine. Z citovaného ustanovenia vyplýva zásada, že úprava výživného sa deje vždy podľa stavu, ktorý tu je v dobe, kedy je rozhodnutie vydané. Môže prísť k zmene potrieb oprávneného, najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspíevaním, počínajúcou školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie), ale môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napr. v dôsledku vzrastu alebo poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nie len o zmenu prechodnú, a zmena sa musí týkať navyše skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. Súdne rozhodnutie je možné zmeniť od zmeny pomerov aj za dobu minulú. Inak pre rozhodnutia o výživnom v dôsledku niektorej zmeny platia tie zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného.

Odvolačný súd zhodne so súdom prvého stupňa vychádzal pri porovnaní rozhodných skutočností z predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 27.4.2010, č. k. 11P/9/2010-32, právoplatného 29.5.2010, z ktorého vyplýva, že ním bolo zvýšené výživné na maloletú z 33,19 eur mesačne na 70 eur mesačne od 1.2.2010. V čase tejto úpravy zvýšenia výživného matkin čistý mesačný príjem bol 778,64 eur a 21,99 eur prídavky na dve deti, matka bývala v 3-izbovom byte v jej vlastníctve, bola vydatá, matkou dvoch detí, jej manžel dosahoval čistý mesačný príjem 998,15 eur. K jej príjmu patrilo aj výživné na maloletého N. vo výške 99,58 eur, výdavky na bývanie mala 182,56 eur. Otcov príjem v tom čase dosahoval výšku 262,17 eur, býval v rodinnom dome vo svojom vlastníctve a splácal úver na rodinný dom 114,12 eur, mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť ku L., nar. v roku XXXX vo výške 49 eur. K jeho výdavkom patrili výdavky na bývanie 177,64 eur a 15 eur na stravu v práci. Maloletá v tom čase mala výdavky na stravné 18,26 eur a na základnú umeleckú školu 50 eur mesačne.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že od ostatnej úpravy výživného - od 1.2.2010, do počiatku navrhovanej zmeny výživného zvýšením, do 29.11.2012, uplynuli takmer tri roky, z ktorej skutočnosti vyplýva, že zmenu výživného odôvodňuje už samotné uplynutie času a s tým spojený nárast životných nákladov (§ 78 ods. 3 zákona o rodine), a počiatok štúdia maloletej v 7. ročníku základnej školy od 1.9.2012, ktorý súdna prax všeobecne považuje podstatnými zmenami okolností spojenými so zvýšením odôvodnených potrieb dieťaťa s plnením školských povinností a v niektorých prípadoch aj súvisiacich nákladov. Odvolačný súd v potrebnom rozsahu zopakoval a doplnil dokazovanie v danej veci.

Z rozsudku Okresného súdu Senica zo 4.10.2012, č. k. 4P/88/2012-21, právoplatného 25.10.2012 vyplýva, že ním súd rozviedol manželstvo navrhovateľky, ktorá je v postavení matky v tomto konaní a odporcu F. R., nar. XX.X.XXXX, uzavreté 20.5.2006.

Zo správy zamestnávateľa matky - Všeobecnej zdravotnej poisťovne z 13.12.2012, vyplýva jej čistý mesačný príjem od decembra 2011 do novembra 2012 vo výške 932,77 eur. Z výpovede matky na pojednávaní konanom 10.1.2013 vyplýva, že otec nakupuje maloletej oblečenie k narodeninám, k meninám a na Vianoce. Po podaní návrhu na zvýšenie výživného dal dcére 20 eur navyše, nad rámec výživného. Keď išla do 6. triedy základnej školy maloletá, tak jej zakúpil korčule a školskú tašku. Zo správy zamestnávateľa matky z 18.2.2013 vyplýva jej čistá mesačná mzda od decembra 2012 do januára 2013 vo výške 817,14 eur. Matka má náklady na bývanie 160 eur, 36 eur na elektrickú energiu, 15 eur na internet, platí životné poistenie N. 31 eur mesačne a U. 24 eur mesačne. Náklady na maloletú sú stravné v škole 22 eur a 40 eur za doučovanie anglického jazyka. Matka spláca tiež úver vo výške 298 eur mesačne. Z doplneného dokazovania vyplýva, z výpisu katastra nehnuteľností z čiastočného výpisu z LV č. XXXX, že matka je vlastníčkou bytu č. X vo vchode XX na 4. poschodí nachádzajúcom sa v bytovom dome, súp. č. XXX, postavenom na parc. č. 1476 až 1479 v E.. Zo správy zamestnávateľa matky z 23.8.2013 vyplýva jej čistá mesačná mzda od februára 2013 do júla 2013 vo výške 951,81 eur. Zo zmluvy o poskytnutí úveru zo 4.5.2010 č. 137541 vyplýva výška splátky úveru mesačne 295 eur matke. Z dohody o vyporiadaní BSM z 27.11.2012 medzi F. R. a matkou vyplýva, že matka preberá na seba všetky záväzky zo zmluvy o poskytnutí úveru z 28.4.2010 č. 137541. Zo správy OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu - oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií v Senici z 23.8.2013 vyplýva, že matka má vo vlastníctve evidované osobné motorové vozidlo, evidenčné číslo SE-182CD značky Ford Fiesta.

Zo správy zamestnávateľa otca - MEDO, s. r. o., Jablonica, z 19.12.2012 vyplýva čistý mesačný príjem otca od decembra 2011 do novembra 2012 vo výške 317,53 eur. Zo správy zamestnávateľa otca z 21.2.2013 vyplýva jeho čistý mesačný zárobok od decembra 2012 do januára 2013 vo výške 328,99 eur. Zo správy zamestnávateľa otca K. G. - MEDO Jablonica z 18.3.2013 vyplýva, že otec je v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 1.2.2013 v pracovnom zaradení prevádzkar - predavač a vo februári bola jeho čistá mesačná mzda 441,29 eur. Otec 31.1.2013 ukončil pracovný pomer. Priateľka je na materskej dovolenke s príjmom 194 eur mesačne, s ich spoločnou dcérou H., narodenou XX.X.XXXX. K výdavkom patrí: výdavky na plyn 91 eur, elektrickú energiu 50,58 eur, úver 114,50 eur, RTVS 4,64 eur, voda 8,33 eur, domová daň 10 eur, lieky 7 eur, internet 12 eur. Otec tvrdil, že predal rodinný dom po matke za kúpnu cenu vo výške 9 850 eur. Z výpisu z katastra nehnuteľností, čiastočného výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že otec je vlastníkom rozostavaného domu a rozostavanej garáže s tým, že rozostavaný dom je postavený na pozemku parc. č. 420/3 a rozostavaná garáž je postavená na pozemku parc. č. 420/4 v C.. Zo správy OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu - oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií v Senici z 23.8.2013 vyplýva, že otec maloletej nemá evidované osobné motorové vozidlo. Zo správy zamestnávateľa otca z 30.8.2013 vyplýva jeho čistý mesačný zárobok od februára 2013 do júla 2013 vo výške 442,02 eur.

Matke od predchádzajúcej úpravy výživného (od 1.2.2010) sa čistý mesačný príjem pozostávajúci vo výške 778,64 eur zvýšil na 817,14 eur (+ 38,50 eur). Otcovi sa čistý mesačný preukázaný príjem rovnako oproti predchádzajúcej úprave výživného zvýšil z 262,17 eur na 442,02 eur (+179,85 eur). Výdavky na domácnosť u oboch rodičov zostali nezmenenými. Zvýšili sa však výdavky na maloletú, nakoľko od 1.9.2012 je žiačkou 7. ročníka základnej školy s výškou pravidelných mesačných výdavkov spojených so štúdiom 62 eur (22 eur stravné v škole a 40 eur za doučovanie z anglického jazyka). Matka od októbra 2012 musí sama hradiť výdavky spojené s bývaním, nakoľko od uvedenej doby je rozvedená, pričom dovtedy sa na hradení výdavkov spojených s bývaním a stravovaním podieľal aj jej manžel s čistým mesačným príjmom 998,15 eur. Otcovi od predchádzajúcej úpravy výživného pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej H., nar. XX.X.XXXX.

Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k rozdielnemu záveru než súd prvého stupňa o zvýšení výživného maloletej. Dospel k záveru, že výživné je potrebné zvýšiť od 29.11.2012, minimálne od podania návrhu, z dôvodu nárastu životných nákladov maloletej, u ktorej navyše sú prítomné aj zvýšené náklady v súvislosti s jej povinnou školskou dochádzkou na vyššom stupni základnej školy. Dospel tiež k záveru, že zvýšenie príjmu otca od prechádzajúcej úpravy výživného o 180 eur odôvodňuje zvýšenie výživného minimálne o 30 eur po uplynutí takmer troch rokov, aj po zohľadnení ďalšej vyživovacej

povinnosti otca. Pokiaľ súd prvého stupňa zvýšil výživné od 1.2.2012 bez odôvodnenia svojho postupu, prečo nie od skoršieho dňa od podania návrhu, a pokiaľ výživné zvýšil o 10 eur oproti predchádzajúcej úprave, postupoval nesprávne. Uvedená výška výživného maloletej nedosahuje ani 30% príjmu otca (132,60 eur), navyše, pokiaľ otec má i ďalší príjem z predaja rodinného domu po matke 9 850 eur, ktorý doposiaľ nespotreboval. Uviedol, že uvedenú kúpnu cenu používa na hradenie bežných výdavkov domácnosti. Keďže však ale výživné má prednosť pred inými výdavkami výživou povinného otca, odvolací súd nevidí dôvod použitia uvedených financií na plnenie vyživovacej povinnosti otca aj voči maloletej U..

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Citované ustanovenie upravuje všeobecnú lehotu na plnenie tri dni, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Určenie dlhšej než trojdennej lehoty na plnenie, ako aj povolenie splátok, patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zákon zveruje do jeho voľnej úvahy, pretože ust. § 160 ods. 1 náleží v tomto smere k ustanoveniam pružným (flexibilným). Súdu je tak umožnené, aby sám a nezávisle od návrhu účastníkov uvážil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky alebo na iné okolnosti prípadu.

Odvolací súd vychádzajúc zo súhlasného vyjadrenia oboch rodičov maloletej o platení výživného otcom na maloletú podľa pôvodnej úpravy, t. j. vo výške 70 eur od 29.11.2012 do rozhodnutia odvolacieho súdu do 23.9.2013, oproti spätne zvýšenému výživnému na 100 eur mesačne, dospel k záveru, že otcovi vznikol za rozhodné obdobie dlh vo výške 302 eur. Za rok 2012 mu vznikol dlh za 2 dni novembra vo výške 2 eur (30 eur : 30 dní novembra x 2 dni zvýšeného výživného) a za december 30 eur (100 eur - 70 eur), spolu 32 eur a za rok 2013 za 9 mesiacov po 30 eur mu vznikol dlh 270 eur. Odvolací súd povolil otcovi dlh na výživnom zaplatiť do desiatich mesiacov od právoplatnosti rozsudku vzhľadom na výšku dlhu 302 eur a na skutočnosť, že otec má výživné podľa predchádzajúcej úpravy vyrovnané. Zaplatenie dlhu v splátkach otcovi povolil odvolací súd pod následkom straty výhody splátok v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého môže maloletá, zastúpené svojou matkou, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O. s. p. zmenil tak, že výživné zvýšil zo 70 eur mesačne na 100 eur mesačne od podania návrhu, od 29.11.2012.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie, o ktorých vyslovil v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie v danej veci v súlade s ustanovením § 81 ods. 1 O. s. p. mohlo začať aj bez návrhu.

Senát rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.